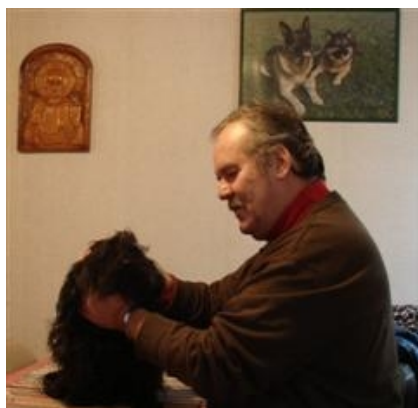

BIOTERAPIJA V PRAKSI

Da bo odločitev za obisk bioterapevta lažja, smo za vas poiskali nekaj odgovorov pri bioterapevtu za živali

Martin Simončič je bil zagotovo med prvimi kinološkimi inštruktorji pri nas, ki je zagovarjal šolanje brez uporabe fizične sile in je že v zgodnjih 90-ih letih svoje metode uspešno posredoval številnim tečajnikom. Na njegovih predavanjih smo prav takrat med prvimi pri nas lahko spoznali metodo T-Touch uveljavljene ameriške terapevtke Linde Tellington. In - kot vedno korak naprej - je leta 1997 pričel s spoznavanjem bioterapije, kasneje tudi s študijem pri svetovno priznanem bioterapevtu Zdenku Domančiču. Pri tem je dobil znanje, prakso in teorijo, pa tudi kodeks in uglasitev z duhovno energijo, t.i. iniciacijo.

Bioterapevt ne more biti vsak, to je nedvomno dar, povezan tudi z določenim tveganjem. Martin Simončič pravi, da energije, ki jo za svoj obstoj potrebuje vsako živo bitje, ne daje, temveč le posreduje. Vzame tam, kjer jo je v obilju in doda tja, kjer manjka. Energija je inteligentna in sama najde pot tja, kamor je treba, pravi Simončič. K njemu po pomoč prihajajo skrbniki živali, predvsem psov pa tudi mačk. Nemaokrat se zgodi, da pridejo s svojim hišnim ljubljencem, zraven pa rešijo tudi svoje zdravstvene tegobe. Vsak organ deluje na določeni, njemu lastni frekvenci in organizem sam po sebi teži k ravnovesju. Če patološki proces v telesu ravnovesje poruši, se nemalokrat zgodi, da se telo samo ne more obnoviti oziroma uravnotežiti. Terapevt vzpostavi stanje, ki omogoča samozdravljenje. Za uspešno zdravljenje z bioterapijo je še kako pomembno, da se ne odločamo predolgo ali poiskati pomoč terapevta ali ne. To velja tako za žival kot za človeka: ko je celica mrtva ali tako zelo poškodovana, da se kljub pomoči terapevta ne zmore sama obnoviti, čudežev ne moremo pričakovati.

Živali, posebno psi so zelo občutljiva, tako rekoč telepatska bitja. Energijo velikokrat zaznavajo kot grožnjo, npr. ob potresih ali drugih naravnih katastrofah, zato je delo z živalmi veliko bolj zahtevno od tistega z ljudmi. Potrebno je poznati reakcije živali, prenehati s terapijo, žival umiriti in doseči z njo komunikacijo na energetskem nivoju, poudarja Martin Simončič. Čeprav se sliši učeno, je preprosto in razumljivo, ko se enkrat prepričamo, kako pes postane umirjen in sproščen, ko terapevtu dovoli vstop v svoje energetske polje. Sproščen in umirjen pa mora biti tudi terapevt, saj energija na silo ne teče. Zaradi svojih dolgoletnih izkušenj pri vzgoji, šolanju in življenju s psi je pri delu lahko bistveno bolj uspešen od drugih bioterapevtov. Po končani terapiji se tok energije prekine, terapevt pa se mora očistiti negativnih informacij.

Človek prepozna bolezensko stanje kot znak, da je nekaj narobe, je neke vrste opomin narave, naj za telo bolje poskrbimo. Pri živalih tega ni pričakovati, saj žival ne more opisati svojih občutkov. Dobro sodelovanje skrbnika in čim bolj popolne informacije so seveda dragoceni, vendar Martin Simončič pove, da je med terapijo prisotnost skrbnika včasih celo moteča. Ta svojemu psu hkrati s tolaženjem namreč sporoča iste informacije kot pri veterinarju, kar pa pri psu povzroči vse prej kot umirjenost.

Vsi živalski pacienti, ki pridejo v ljubljanski Podutik, kjer dela Martin Simončič, so naročeni od določeni uri. Diagnoza veterinarja ni pogoj, opis težav pa je dobrodošel, čeprav prav tako ne nujen. Simončič pravi, da sam dovolj točno določi patologijo. Spopade se z vzrokom bolezni, ne s posledicami, kar je značilno za današnjo medicino. Deluje na celo telo, ne le na obolelo mesto. Sproščen pristop in neprisiljeno prepoznavanje pasje govorice sta ključnega

pomena. Uvodoma je težko oceniti možnosti za ozdravitev, zato skrbniku živali v naprej pove, kaj lahko pričakuje.

Prav zaradi holističnega, t.j. celostnega pristopa je nabor boleznih in stanj, na katere lahko vpliva bioterapevt, skoraj neskončen. Simončič obravnava veliko pacientov s kroničnimi boleznimi in hudimi boleznimi moderne dobe. Pri teh je potrebno terapije večkrat ponoviti in po izboljšanju stanja tudi občasno vzdrževati. Zelo uspešen je lahko pri odpravljanju bolečine kot posledice določenih bolezenskih stanj, poškodb, operativnih posegov. Rane se namreč ob podpori hitreje celijo, telo je odpornejše in samozdravljenje poteka uspešneje. Pri psih, ki jih pestijo bolečine, je potrebna posebna previdnost. Pes, ki se počuti ogroženega, se lahko odzove nepredvidljivo.

Veterinarske čakalnice zadnjih nekaj let polnijo psi s kožnimi težavami kot posledico alergičnih reakcij. Simončič pravi, da uspešno pomaga pri alergijah, kjer pa seveda svetuje tudi, kako odpraviti vzroke zanjo. Za skrbnika psa je slednje namreč ključnega pomena. Za razliko od alopatske veterine, ki prepreči kožne reakcije in praskanje, po obisku pri pravem bioterapevtu izvemo, kaj je alergijo povzročilo in se temu v prihodnje na daleč izognemo. Svetuje hranjenje s t.i. energijsko čisto hrano, ki jo očisti in preveri njeno ustreznost. Pri zdravljenju alergij pravzaprav ni ključnega pomena ugotovitev točnega alergena. Z bioterapijo se okrepi imunski sistem, da se telo samo bori proti posledicam, ki jih alergen sproži. Med pasjimi pacienti je kar nekaj epileptikov, ki jim je Simončič uspešno pomagal. Bioterapija pa je pomembna tudi kot podpora onkološkim pacientom v procesu obsevanja ali kemoterapije.

Izvedemo, da je z bioterapevtskim pristopom, t.j. z dovajanjem manjkajoče energije mogoče uravnesiti tudi vedenjsko problematične pse. Redko kateri skrbnik psa bi pomislil, da bi pri hiperaktivnem psu najprej spremenil prehrano, nato pa poskrbel še za dotok manjkajoče energije.

Vsak obisk traja od 15 minut do pol ure, kar je odvisno od poteka terapije. Če je pes umirjen, poteka proces brez prekinitev, če se odzove občutljivo, razdražljivo ali agresivno, to od terapevta zahteva pravi odziv. Trajanje in način sta prilagojena vsakemu psu posebej. Med terapijo si pes večinoma sam izbere položaj. Eni stojijo, eni sedijo ali ležijo, mnogi celo zadremajo, ko energija steče. Včasih bioterapevt sam usmeri psa v želeni položaj, odvisno od predela telesa, na katerega je usmerjeno delo.

Posebno pozornost si zaslužijo pasji starostniki, saj so ena od skupin, ki jim bioterapija odlično pomaga. Z dovajanjem nove energije v organizem nadomestimo staro, iztrošeno, lahko oživimo določene fiziološke procese, pospešimo obnavljanje celic. Razen v primeru usodnih bolezni je učinek viden skoraj takoj.

Vsak primer je seveda zgodba zase in Martin Simončič pravi, da je vsakega izboljšanja vesel. To nastopi v desetih dneh do dveh tednih, ko se razvije proces samozdravljenja.

Mojca Sajovic

Vir: <http://www.gali.si/bioterapija/>